

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Øieblikket Nr. 6

Citation: Kierkegaard, Søren: "Øieblikket Nr. 6", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 13*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2009 , s. 1. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-oi6-txt-shoot-idc0d69ec3-7a6a-4b2b-af46-dd93e5e78e55.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 13

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Kort og Spidst

1.

Christendommen lader sig fuldkommengjøre (er perfectibel); det gaaer fremad; nu er det naaet det Fuldkomne. Hvad der tilstræbtes som Idealet, men hvad dog selv den første Tid kun tilnærmelsesviis naaede, at de Christne er et Folk af Præster, det er nu fuldkommen naaet, især i Protestantismen, især i Danmark.

Dersom nemlig det vi kalde Præst er det at være Præst – ja saa ere vi Alle Præster!

2.

I den pragtfulde Domkirke fremtræder den høivelbaarne høiærværdige Geheime-General-Ober-Hof-Prædikant, den fornemme Verdens udvalgte Yndling, han træder frem for en udvalgt Kreds af Udvalgte, og prædiker *rørt* over den af ham selv udvalgte Text »Gud har udvalgt det i Verden Ringe og Foragtede« – og der er Ingen, som leer.

3.

Naar en Mand har Tandpine, siger Verden »stakkels Mand«; naar en Mands Kone bliver ham utro, siger Verden »stakkels Mand«; naar en Mand er i Pengeforlegenhed, siger Verden »stakkels Mand«. – Naar det behager Gud i en ringe Tjeners Skikkelse at ville lide i denne Verden, siger Verden »stakkels Menneske«; naar en Apostel i guddommeligt Ærinde har den Ære at lide for Sandhed, siger Verden »stakkels Menneske«: stakkels Verden!

4.

»Havde Apostelen Paulus nogen Embedsstilling?« Nei, Paulus havde ingen Embedsstilling. »Tjente han da paa anden Maade mange Penge?« Nei, han tjente paa ingen Maade Penge. »Var han da idetmindste gift?« Nei, han var ikke gift. »Men saa er jo Paulus ingen alvorlig Mand!« Nei, Paulus er ingen alvorlig Mand.

5.

Om en svensk Præst fortælles, at han, rystet ved Synet af den Virkning hans Tale frembragte paa Tilhørerne, som hensvømmede i Taarer, der fortælles at han beroligende sagde: græder ikke Børn, det turde være Løgn Altsammen.

Hvorfor siger Præsten det nu ikke mere? Behøves ikke, vi veed det – vi ere Alle Præster.

Men derfor kan vi jo gjerne græde, baade hans og vore Taarer være paa ingen Maade hykkelske, men meente, sande – som i Theatret.

6.

Da Hedenskabet opløstes, levede der nogle Præster, Augurer kaldede. Om disse berettes, at den ene Augur ikke kunde see paa den anden uden at smile.

I »Christenhed« kan vel snart Ingen see en Præst, eller vel snart det ene Menneske ikke see paa det andet uden at smile – men vi ere jo ogsaa Alle Præster.

7.

Er dette den samme Lære, naar Christus siger til den rige Yngling: sælg Alt, hvad Du haver – og giv Fattige det;

og naar Præsten siger: sælg Alt hvad Du haver og – giv mig det?

8.

Genier ere som Tordenveir: de gaae mod Vinden, forfærde Menneskene, rense Luften.

Det Bestaaende har opfundet adskillige Tordenafledere.

Og det lykkes. Ja vist lykkes det; det lykkes at gjøre *det næste* Tordenveir desto alvorligere.

9.

Man kan ikke leve af Ingenting. Det hører man saa ofte, især af Præster.

Og just Præsterne gjøre dette Konststykke: Christendommen er slet ikke til – dog leve de deraf.